

Motery

iš(si)rinktieji

Agnė Gintalaitė

Drabužių dizaineris, ginekologas, kirpėjas ir asmeninis treneris – keturi vyrai, kurių pagrindinės klientės yra moterys. Jų sėkmė priklauso nuo to, ar sugeba įtikti moterims, pateisinti lūkesčius ir įgyvendinti norus. Ar tai lemia jų požiūris į moteris? Koks jis?

- 1** Kuo skiriasi darbas su klientėmis nuo darbo su klientais?
- 2** Galite išskirti tam tikrus moterų tipus, charakterius? Su kuriomis dirbti maloniausia?
- 3** Ar keičiasi jūsų įprastas elgesys, jei klientė yra garsi, įtakinga, einanti atsakingas pareigas?
- 4** Su jumis klientės atvirauja?
- 5** Kokios moterų savybės labiausiai erzina, o kokios patinka?
- 6** Kaip manote, kodėl moterys vis dėlto kreipiasi į jus, o ne į jūsų kolegas?

Yra vyrų, kuriems moteris atrodo sudėtingesnė ir įdomesnė būtybė už juos pačius, kuriems gimdymas – ne klaidi fiziologija, bet stebuklas, kuriame norisi dalyvauti. Man kartais atrodo, jog šiandienos visuomenę vyrų valdoma pavadinu ne stiprioji lytis, o moterys. Stebėdama lyčių bendravimą ne kartą padariau išvadą, jog vyrai pasitiki moterimis kur kas labiau nei mes savimi.

Šešių klausimų tikruosius ketinimus atskleidžiančiam psichologiniam testui per maža, tačiau paprastam pokalbiui – kaip tik.

REMIGIJUS BIMBA,

Fitnio treneris

2001 metais Kūno kultūros akademijoje apsigynė sporto magistro laipsnį. Trejus metus iš eilės (1995–1997) tapo Lietuvos jaunimo kultūrizmo pirmenybių nugalėtoju, 1997-aisiais – Lietuvos vyrų kultūrizmo čempionu, dalyvavo Europos ir Pasaulio kultūrizmo čempionatuose.

1 Darbas su vyrais ir moterimis mažai kuo skiriasi: būna vyrų, kurie nesusitadami plepa, ir moterų, kurios susikaupusios sportuoja. Kartais valandą padirbęs su vyru, jaučiuosi pavargęs lyg po visos darbo dienos. Su moterimis dirbti lengviau.

2 Kai kurios vis reiškia pretenzijas: tai muzika bloga, tai svarmenų trūksta, tai treneris ne taip prižiūri. Labiausiai prajuokina moterys, tikinčios mitu, kad truputį pakilnojus svarmenis užaugs milžiniški raumenys. Aiškinu, jog tai priklauso nuo mitybos, jog norint numesti svorio taip pat reikia apkrauti raumenis, bet jos neklauso ir toliau tinginiauja. Kitos stengiasi atsigręžti už praleistas treniruotes – tol sportuoja, kol pamėlynuoja. Maloniausia, žinoma, dirbti su tomis, kurios atidžiai klausosi patarimų, – jos ir pasiekia akivaizdžių rezultatų.

3 Treniruoklių salėje praleidžiu labai daug laiko, tad kartais net nežinau, ką treniruuju, kol kas nors nepasako. Jei ir atpažįstu garsesnę moterį, su ja elgiuosi kaip ir su kiekviena kliente.

4 Treneris, pusę metų ar net kelerius metus treniruojantis žmogų – vyrą ar moterį, tampa drau-

gu. Klientė bet kada gali paskambinti, pasakyti, jei ką skauda, paklausti, ar sportuoti, ar ne, ko valgyti ir panašiai. Treneris kaip kunigas žino visas nuodėmes ir ligas – kitaip darbas nebūtų efektyvus. O seksualinių ryšių su klientėmis neužmezgu, nes tai prieštarauja mano darbo etikos suvokimui.

5 Erzina, kai moteris į treniruoklių salę ateina ne sportuoti, bet pramogauti. Suprantu, kad galima kvailioti baseine, išlėtis stūkinėje vonioje, tačiau treniruoklių salė tam nepritaikyta. Su vaikais turbūt paprasčiau – juos galima sudominti, o su suaugusiu žmogumi, nežinančiu, ką jis čia veikia, sunku kalbėtis.

Labiausiai erzina nežinojimas ir nenoras sužinoti, kodėl reikia daryti taip, o ne kitaip. Jei pasakysiu, jog kojos pagražėtų trenkus galvą į sieną, kai kurios „sportininkės“ iškart taip ir darytų. Žaiviosi darbštumu bei atkaklumu, kurių rezultatas – gražus kūnas.

6 Kiekvienas trenerį renkasi pagal save – stebi, kaip jis dirba, kaip atrodo. Vyrai dažniausiai renkasi vyrus, na, o moterys – taip pat vyrus. Juokauju. Tiesiog treniruoklių salėse daugiau dirba vyrų. Trenerio pasirinkimas – skonio reikalas, kartais tai neturi nieko bendra su jo profesionalumu. O juk trenerio kvalifikacija ir yra visų svarbiausia. ■

Remigijus:

Kartais valandą padirbęs su vyru jaučiuosi pavargęs lyg po visos darbo dienos. Su moterimis dirbti lengviau.